

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

III. Die Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

III. DIE MAI.

P. IOANNES BAPTIST.
BARMA.

Hispanus
Murciae. 3.
Maij. 1560.

Concio.
VB
Assumpta.

BV.

Concionat.

Morif.

B. Francisci Borgiae in Theologia Magister, Ad huius pedes prouolutus est Dux idem Borgia cum vale illi diceret Romam profecturus. Alio illius dicendi efficacitate permotus Gandiae omnes vulgare formae, ac pudicitiae foeminas castè resipuisse. Gandiae Rector cum esset, omnia Turcicæ classis imminentis metu plena erant, & agros tanta ficitas vexabat, ut fames magna timetur. Ille, perrogatis suorum sententijs, ad Beatissimæ Virginis Assumptæ opem ita recurrerit, ut totos, qui augsutum illud festum antecedunt octo dies partitè in socios distribuerit, inter quos ter à non Sacerdotibus celebrata sacra synaxis, eodem synaxeos die voluntariâ verberatione à singulis terperactâ; ut Mater misericordiæ filium flecteret, pluviam impetraret, hostiamque classem arceret. Additæ aliorum alijs continuatâ serie succedentium preces à quinta post medium hora usque ad nouam post meridianam, seu vespertinam. Audiuimus, & quæ petebat Collegium imperauit Virgynom, & imubes toto biduo affluentissimè cecidere, & classis Turcica alio vela vertit. Licet concionaretur quotidie, totâ tamen quadragesimâ nil aliud cibi, aut potionis quam aridum panem, & aquam admisit; breui, ac duro somno, non nisi humili capto. Foeminâ procaci ab eo, morbi obtenuit, obscenum flagitium flagitante alio leuandæ locum petiit, vultum retinentis sordidauit, prodit; & impudens illa bestia inopinato specta-

culo modestiam didicit, exemplo Ioannis in Societate postea in plures transmissio. Quantâ in opinione fuerit explicat fuisus Alegambe in eius vita ad annum 1560. P. Antonius Cordeles certè disertè affirmauit, hunc unum esse è viris quos vñquam sanctimoniac studio præstantes nouisset.

P. ADALBERTVS
BAUSECH.

Hic Pragæ cùm ante initam Societatem in Templo Collegij mente composita precibus fundendis incumberet, ut id narrat Societatis historia, pueri venustissimi specie in sacro sancta hostia IESVM vidit; rogantique quid ab se vellet. Volo (respondit puer) ut ibi Euchis, ubi es. Nempe se inter IESV socios in Collegij templo esse, atque inter illos in illorum cœtu manere, iuberi aduertit Adalbertus, & obedienter obtemperauit, facile quisquias humanorum nominum auersatus; inimicos eius voluntatis domesticos diuinâ voluntate tam dulci significatione contestata, ut vel inuiti annuerent, facile tranquillauit: ac vitam in Societate ab anno M. D. LVI. usque ad annum M. D. LXXI. multâ doctrinâ, plurimâ virtutis illustrissime commendatione transegit, III. Maij Viennae Austriae vitâ perfunditus; de quo ita Laurentius Magius. Austriae Praepositus Provincialis. Terrio die Maij migrauit ad Dominum ille benedictus Pater Adalbertus, dimidium animæ meæ propter multas eius virtutes, cuius mors ut communî bono pericula commoda accidit, & Academiz, & Collegio nostro, & Theologorum nostro.

nostro seminario, cum esset ille *vas omnium honorum*, & ad labores infractus; ita vulnus cordi meo tale infixit, ut etiamnum perdoleam. Sic Magius.

P. HENRICVS GARNETVS.

Anglus Londini 1. Maij. 1606.

Confess.

Fider.

Coniurationem à Catholicis quibusdam temere factam in Anglia, ut subiecto puluere pyro summa quæque hostium religionis Catholicæ capita, dum essent in comitio, tollerentur, conabatur consilijs omnibus, vijsque licitis impedire: sed agere quod libebat ei non licuit, cum id secerum in Sacramento, adedique sub sigillo confessionis, accepisset. Erupit conspiratio: & Henricus in eius suspicionem vocatus est, quod eius conscius eam non impediisset. Sumptum de coniuratis proditione detectis supplicium: Henricus datus in vincula; ibi varie laboratum, famis quoque tormento adhibito, ut proderet ea quæ in confessione audierat. Fortiter noluit: & in Senatu ira calumniam diluit, ut palam omnes innocentiae illius annuerent. Rogatus, num Ecclesiam Anglicanam hæreticam esse censeret? Respondit: Hæreticum esse qui Romanum Pontificem non agnoscat. Quocirca damnatus est capitis, quod secretum in confessione auditum non renelasset: quod Sacerdos; quod Iesuita esset. Magnum Iesuitam, & parvum Papam eum vocabant paßim. In mortali pegmate fidem Catholicam professus, & hæresim detestatus, Catholicos tamen monuit, ut à machinatione omni abstinerent. Deum sua curaturum. Denique tam piè, tamque constanter in extremo illo vitæ articulo rem gessit, ut diceretur, tantum illa suâ fortitudine, quantum 20, annorum laboribus, rei Catholicæ

prosuisse. Ioannes Wilkinſonus, qui aderat, post eius mortem in spicam incidit occisi Garneti sanguine aspergam, in qua crystallo inclusa, conspecta est effigies Garneti vultum referens. Vidi id Ioannes, eiusque socius, vidit matrona quædam nobilis, & alij: legatus quoque Hispanus, qui sexcentos aureos pro ea offerebat. Piatores à Pseudo Episcopo accersiti, & iussi miraculum imitari, id supra suæ artis imitationem esse dixerunt. In fronte imaginis crux erat stellæ inclusa: *Mors.* mentum occupabat Cherubini alatum caput, in vertice corona velut graminea visebatur. Testatus hæc est Ioannes iuratâ fide; dixitque visum sibi intueri Garnetum in celo inter Sanctos non postremos: se quoque lumine magno impletum. Affixa sunt palam disiecta membra, & caput; quod visum est circulo purpureo ambiri. Spica illa; periculosè parturientem foeminâ iuuit; aliam à diris doloribus liberavit: Strophiolam Garneti sanguine imbutum, à pueri febres abegit. Verum, ac celebre est de hoc anagramma P. Gualteri Paulli velut vaticinium reperientis in nomine: Pater Enricus Garnetius: Pingere cruentus aristâ.

P. IGNATIUS BLANCUS.

Concionator erat, Deum verè, Hispanus Tarragonæ. Maiorica Alphonso Rodriguez conciones suas commendarat: & ille fusis pro illo precibus respondit accepit, magno fructu eas obitum, si eas diuinæ gloriae, & mortalium saluti faceret Anno 1609. idem Alphonsus P. Blancum videlicet nixum penes B. Virginem, quæ illi suam in fidem recepto auxilium

B. V.
H h 2 pol-

pollicebarur: & præsttit: nam graui catarro vocem quoque intercludente quadam quadragesimâ præpeditus, cum ad concionem dicturus prodiret, vocem, & vires recipiebat tantisper, & dictione perfunditus catarro iterum plenus vocem amittebat. Alphonsi precibus exorata B. Virgo, plures Blanco (aliás inutili futuro) incolumentis annos à Deo impetravit, ipso interea Blanco mirè se afflictante, ac magnam lacrymarum affluentiam, earundemq; ex aliorū oculis concionariarum gratiam consecuto, sequè Deiparae in mancipium obligante. Vnde indicem seruitutis Marianæ catenulam semper in crure gestabat, quam cingulo alligabat.

IOANNES ADAMVS SCHOLTZEN SCHOL.

Germanus
Gracijs. 3.
Maij. 1650.

IN Austriacis anni 1650. annuis sic
de illo scripsi. Hunc acerba mors è

P. I A C O B V S DE SOTOMAIOR.

Hispanus
Gadibus. 4.
Maij. 1571.
Vocatio,

Gadibus in obsequio peste afflitorum obiit Heroum morte, nobilis victima charitatis. Hic ante initiam Societatem, cum Granatae studijs operam daturus domum quæreret in qua diuenteret, ait se diuinâ voce iussum, nullam ut aliam domum quæreret, quam Societatem Iesu. Cunctatum se aliquantisper, sed impulsu acerrimo perpullsum tandem, ac vi-

Logica decerpit; ceu turbo nascentem rosam. Vultum eius, & oculos implebat innocentis cuiusdam, perpetua, atque è mutua naturæ & disciplinæ consortione conservata modestia tenella & casta lux. Conscientia tam custodita, vt toto tyrocinij biennio nunquam se meminerit illam vllâ venialis etiam nœvi labeculâ, cui quidem libera voluntatis deliberatio accederit, temerasse. De cœlesti Matre cogitanti, cor sibi abripi aliquando ingenuo candore teneritateque confessus, in illius nomen totus, totus in Christum in Cruce & in Eucharistia dilectum, vultu, oculis, osculis, lachrymis hiabat. Vide ibi plura. Putatur primam Baptismi fidem nullâ vñquam grauiore noxâ violasse.

Modestia

Venitile puer.

B. V.

Hispani
Vallitol
4. Maij
8. 7.

Path.

J.D.

etum manus Deo dedisse. Pro bone Iesu, quemadmodum ipse loquebatur oprabat pati asperita, semper in diuinæ præsentie; velut in speculi conspectu, agebat quicquid ageret; inde illi quies animi excelsa, & suauissima in composito semper vultu modestia. Dicebat, se cum ægrè haberet Rosarium Beatisimæ Virginis recitare, atque hoc velut alexipharmaco, præsentissime consanescere.

B.V.

P. IOAN-